

**NOVÉ
VLASTENECKÉ
PÍSNĚ**

nové české písničky

**Karla
Havlíčka
Borovského**

NOVÉ VLASTENECKÉ PÍSNĚ
Karla Havlíčka Borovského

Naložil a vydává
Ludvík Vaculík

4. 8. 1989

Karel Havlíček

Praha 1989

S l o v o ú v o d c e m

V poslední době se náš lid zas dobrovolně schází v ulicích a na náměstích, aby vyjádřil svůj názor, náladu či přání. Při tom však ke zřetelnému vyjádření kupodivu málo dochází: jedinci mají bez technických pomůcek slabý hlas, hesla volaná společně mají omezený výraz a psané věty se nedožívají více než několika minut. Na delší projevy nemůže dojít i proto, že účastníci se musejí často rychle přemisťovat, hnání ranní obušků či proudem vody.

Při podobných příležitostech lid všeck doba a národů šel do událostí vybaven nějakými nástroji, pomůckami, přinejmenším však programovými písňemi. Také vzrušené chvíle našich dějin se vyznačovaly písňmi: náboženskými, vlasteneckými, vojenskými či dělnickými. V dnešní převratné době jsme zatím neslyšeli ga ulici či na náměstí jinou společnou písni než - státní hymnu! Účastníci manifestací a demonstrací už téměř neznají dřívější písni pochodové, pohybové a náladové, z nichž by se ostatně těžko vybíraly písni vystihující dnešní potřebu.

Vydavatel tohoto malého zpěvníku proto přichází co nejrychleji s několika novými písničkami, jež se podle jeho mínění hodí na dnešní ulici a náměstí. Opět se blíží některá výročí, starší i novější, k nimž z rozmyslu vlády přibylo výročí "lednové pendrekiády" spojené navždy se vzpomínkou na hrdinský čin Jana Palacha. Jsou to písničky inspirované Karlem Havlíčkem Borovským: totiž užasnou shodou jeho tehdejšího a našeho dnešního poměru k pánum, k policii a k byrokraci. Tuto shodu si uživatel zpěvníčku potvrdí nahlédnutím do "Přílohy", v níž je reprodukováno několik Havlíčkových písniček.

Jako Karel Havlíček i dnešní vydavatel se u obecenstva dovolává společné znalosti některých písniček. Pro nejmladší generaci našich vlastenců, která se cítí v opozici k režimu, jehož úpadek si však přisvojila až do zapomenutí i těch kdysi nejznámějších písniček, připojuje vydavatel k některým písničkám noty.

Uvažujeme někdy o tom, kde by v dnešní době stál a jak by dopadl například Karel Čapek, Vladislav Vančura, Jaroslav Hašek, Ivan Olbracht; to jmenujeme jen ty, které si dnešní režim počítá za své předzvěsty, podobně jako ze starších Němcovou, Nerudu a v určitém významu právě i Karla Havlíčka. Po takových salonních uvahách dostává socialistická literární kriminalistika tímto zpěvníčkem havlíčkovských písniček příležitost uslyšet odpověď na onu abstraktní otázku.

Učte se těm písničkám a vyhledávajte krom toho i starší písničky vlastenecké a revoluční. Zpívajte si v rodinách, v čekárnách a doprav-

nich prostředcích. Zákládejte kroužky. Zpěv je možno vznést i v postranních ulicích, zatímco sbory neprátele vašeho zpěvu stojí na hlavním náměstí. Notový zápis uvedený zde je jen pro nácvik; písan se nese dál, zpívatele ji co nejvíce v přiměřené tónině.

Vydavatel zpěvníčku dává při této příležitosti vlasteneckým zpěvákům k úvaze založení celostátního pěveckého sboru "Havlíček". Sbor by pracoval rozptýleně v místních kroužcích a jeho celostátní ráz byl by v tom, že jeho části by - každá ve své obci, ulici či na náměstí, v hostinci či v klubovně - zpívaly v určité dny současně.

Vydavatel si bude pokládat za úspěch, čest a slavnostní povinnost soustředovat dílny a vydávat souhrnné zprávy o založení, nácviku a vystoupení jednotlivých částí celostátního pěveckého sboru "Havlíček".

V Praze 18. července 1989

Slavnostní

/zpívá se jako "Vyletěla holubička ze skály"/

Už ta naše slavná slavnost /:začíná:/
/:už je tu i policejní mašina:/

V té mašině je stranický /:aparát:/
/:co nás umí otravovat akorát:/

Až se na nás ta mašina /:rozřítí:/
/:uskočme a ona vletí do cíle:/

/Jankovi k 28. říjnu 1988/

Už je v cíli policejní mašina
už ta ude slavná slavnost začíná!

VYLETĚLA HOLUBIČKA ZE SKÁLY.

Svěže Český

Vy - le - tě - la ho - lu - bi - čka ze ská - ly, ze ská - ly,

1. 2.

pro - bu - di - la čer - né o - či ze spa - ni, ni.

My jsme vnuci Masaryka
/na notu "Já do lesa nepojedu/

My jsme vnuci Masaryka
vy pohrobcí Stalina
vám už krátká svíčka blízká
nám nový den začíná
/:Sekyra je za dva zlatý
a topurko za tolar
ale vás by Marx váš svatý
za korunu neprodal:/

My se bát už přestováme
a skoro už nekradom
my se k pravdě probádáme
Masaryk nám příkladem
/:Hajný je náš dobrý známý
nosíme mu samizdat
jste to vy a nejsme to my
kdo se má proti v lesu bát:/

/Melodie na následující straně/

Já os výsluhy nepotřebu
já do Malého neputu
mám na řeckou Myrohru
dělat breč fanu ostudu
selcym je za hři zlatý/
selcym je za hři zlatý/
fanu hajný t mě vez do partu
bilem dělat samizdat

24. JÁ DO LESA NEPOJEDU

Klarné

Já do lesa ne-po-je - du, já do lesa
ne-po-je - du, kdy-by na mě haj-nej při - šel,
on by mi vzal se - ky - ru; se - ky - ru je
za dva zla - ty n to-při - ko z to - litz;
kdy-by na mě haj-nej při - šel, on by mi to
ekeskovzal.

2. Ty do lesa pěce pojedeš,
ty do lesa pínc paděš;
jestli na té hajnej přijdeš,
nic se ho bát nebudeš.
Naši obci patří ten les;
což jsem já v něm říkaj pes?
jestli křineček ty odneseš;
hajnej na sta stačí odvěš.

Ligočov nám piše

/zpívá se jako "Na tom pražském mostě"/

Ligočov nám piše
ze sovětské říše

/:obychom jim přišli pomoci
že jsme jim to dlužní:/

Hoj soudruzi páni
vyměníme s vám
/:za jednoho Gorbačova
dáme vám je všecky:/

Tomu ještě hleva
při myšlení vstavá
/:těm noším už dvacet roků
beznedějné leží:/

Na tom pražském mostě
dávno nic neroste
/:když ke Hradu pohlédneme
nadáváme sprostě:/

Tlučou esenbáci
/zpívá se jako "Tlučo bubeníček/

Tlučou esenbáci
tlučou na záda
každého kdo o to
správně požádá
/:za Jakeše za Štěpána
za Fojtíka za Hofmanna
hola hola hej
každý utíkej:/

Už jdou ti dobráci
už jdou na buben
my jim za tu práci
správně zahudem
/:za maminku za tatínka
za Mařenku za Martinka
hola hola hej
nicio nemaškoj:/

a) { Tlučem do pochodu
tlučem na basu
pusťte na svobodu
všecky co tam sú
/:je tam Ivan je tam Jana +/
je tam Petr je tam Standa /
hola hola hej
pojděte všeči ven:/

Už jdou estebáni,
jdou do pochodu,
parta u obran
přijme veselce
Kde je Jakeš - kde je Štěpánek
kde je Fojtík - kde je Hofmann
hola hola hej
tém tam nemá hráč

+ / Psáno v době, kdy ve vězení byli Ivan
Jirous, Jana Petrová, Petr Pospíchal a
Stanislav Devátý. Obmňujte dle situace.
Pro případ potřeby uvádíme: "je tam
Ludvík aj s fúsam".

Když jsem já k vám chodívával
/na známou melodii/

A handwritten musical score in G major, 3/4 time. The lyrics are written below each staff.

1. Když jsem já k vám chodívával, chodívá-val do čea-

2. ly, Lenin na mě ce-ke-čí-val.

3. prohlížel mi ú-ko-ly, já mu házel

4. znamé řeči, jak to děláva-li všecky; posléze pejsku

5. do komůrky, já nechci jist jen komůrky.

Když jsem já k vám chodivával
chodivával do školy
Lenin na mě čekávával
prohlížel mi úkoly
/: já mu házel známé řeči
jak to dělávali všeci
pušt mě pejsku do komůrky
já nechci mít jen kůrky:/

A vy naši kádrováci
státní nomenklatury
papaláši lampasáci
též vy z policajtůry
/: přišla doba vysvědčení
a to vaše pěkné není
kam vás my s ním umístíme
no nevíme nevíme:/

Z dějepisu je tu pětka
a z češtiny jakbysmet
od kraje až doprostředka
plný počet kulí sed
/: v plínování za výsledky
od deseti jdete k pěti
na ty vaše pětipětky
dlouho budem doplácet:/

Z občanky též propadáte
nečetli jste ústavu
nezákonnou z mravů máte
odejděte z ústavu
/: na stupni kde svět vás vidí
každý z nás se za vás stydí
seberte si svého pojiska
ať se vám tam nestejská:/

Sedmero vzděchnutí

/zpívá se jako "Ó Velvary, ó Velvary"/

(Z Kouřímska)

Pomalu

Ó Vel - va - ry, ó Vel-varyl kde jsou mé ta - la - ry
D A D A D
Jedjsem piljsem, ho - do - val jsem, hez-ké hol-ky mi - lo - val jsem:
A D G D A D G D
Vel - va - ry, ó Vel - va - ry! kde jsou mé ta - la - ry?
D A D A D

Ó Všetaty ó Všetaty
 Františku kinclatý
 spravedlnost nikde není
 všude samé obležení
 ó Všetaty ó Všetaty
 Františku kinclatý

Ó Jakeši ó Jakeši
 stvoření jakési
 géniem když člověk není
 není jeho provinční
 ó Jakeši ó Jakeši
 stvoření jakési

Ó Krumnikl ó Antonín
pohlédni na komín
to co člověk jak strom dýše
tráví nás tu furt a tiše
ó Antonín ó Krumnikl
ten strom už zanikl

Ó ministře Algayere
ach ouvej miserere
péčí vaší agrovědy
pijem špínu jímc jedy
ó ministře Algayere
ach ouvej misericere

Ó Adamec ó předseda
tu vládnout se nedá
při muzice z jedné strany
tančíš jako uvázaný
ó Adamec ó premiér
snad se jim na to už vyser

Ó parlament ó parlament
je pěkný sakramen
co mu páni na stůl dají
poslanci jen odkývají
ó parlament ó parlament
je pěkný sakramen

Ó Palachu ó Palachu
žijeme ve strachu
že tak jednou kol poledne
popelem nám vláda lehne
ó Palachu ó Palachu
ti žijou ve strachu

Jak sem já šel do búdy
/valašská/

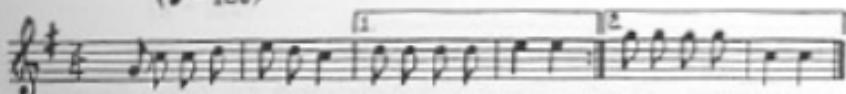
356 b

Nedáve, Šb. O. Kadlčíková a Z. Jelinková, sp. a tan. J. Fojtík 5. 10. 1951.

I. Jako u č. 356 a.

II. Rychle

($\text{J} = 120$)

Jak sem já šel do búdy, búda byla prázdná, nečekala žádná,
mněly mňa tam dvě čekat,

Jak sem já šel do búdy,
varili tam kašu,
chlopili mňa vařajů,
od té doby kašu.

Tančí se jako 356 a.

Jak sem já šel do búdy,
co měla byt prázdná,
byli tam dvá jacísi,
čekali tam na mňa.

Jak mňa vlékli z búdy ven,
chytil sem sa dveří,
zhodil sem jich do hoven,
nech je duša v péří!

Jak sem já šel do búdy
/valašská/

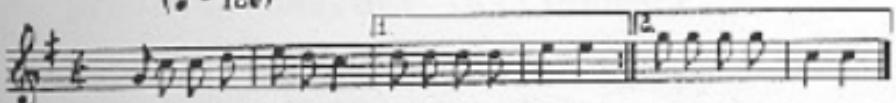
356 b

Neklán. St. O. Kadlecová a Z. Jelíčková, zp. a tan. J. Pojtk 5. 10. 1951.

I. Jako u č. 356 a.

II. Rychle

($\text{j} = 120$)

Jak sem já šel do búdy, búda byla prázdná, nečekala žádná,
mňaly mňa tam dvě čekat,

Jak sem já šel do búdy,
varili tam kašu,
chlopili mňa vařajú,
od té doby kašlu.

Tančí se jako 356 a.

Jak sem já šel do búdy,
co měla byt prázdná,
byli tam dvá jacísi,
čekali tam na mňa.

Jak mňa vlékli z búdy ven,
chytil sem sa dveří,
zhodil sem jich do hoven,
nech je duša v péří!

Plavala husička

/na známou melodii/

/:Plavala husička po Vltavě
copak ty husárku děláš právě:/
/:co bych dělal jen tu sedím
na to co děje se shora hledím://:Připlula husička pod dívadlo
vidí co husu by nenapadlo:/
/:konšelé tam od domu dům
prodávaj nábřeží Talijánů://:Plavala husička kolem Kampy
tu zrovna balili cizí trampi:/
/:semí Němci Francouzové
co můžou kupovat za hotové://:Plavala nahoru Nerudovou
kde Pecka s Kosíkem často plovou:/ +/
/:vidělo tam bandu pánu
zrovna tam dražili Malou Stranu://:Hledá se kupec na Rudolfinum
který by podepřel ten vetchý dům:/
/:nahore by moh mít hotel
v podzemí garáž a tuzexbordel://:Němaj krom pendreků nic pevného
proto už berou jen z hotového:/
/:synagogu třeba i Týn
prodají Arabům za petrolin://:Konšelé co jim nic není svato
prodaj i Hradčany nastojato:/
/:těm co platí dolarama
prodají nám půdu pod nohama:/

/:V Bubenči prodali za Suliku +†
tu naši hospodu Na slamníku:/
/:Lomakinu ods dvora
vždyť je to Čechové Bílá hora:/

/:Počkej ty huso já povím na tě
že vše co vidíš hned hlásíš Chartě:/
/:povím na tě myslivcoví
co čeká v Podbabě tam v tom křovi:/

/:Nestřílej myslivče mám tě ráda
a vím kde škodné jsou celá stáda:/
/:mám tě ráda není to vtip
počkej myslivečku já ti dám tip:/

- +/Spisovatel Karel Pecka a filozof Karel Kosík cestou ke kocourovi
++/ "Sulika" - oblíbená prý píseň Stalina, u nás též slýchána v padesátých letech.

Tu píseň zpíval jsem Králové,
to je ten primátor fungl uony,
on se přednul já jsem byl už
že proti vohému pochodu zpívat.

Jaké je to hezké

/na melodii "Jaké je to hezké dva kováři
y městě"/

/:Jaké je to hezké
jedna partaj v městě
jedna partaj na rynku:/
/:jedna diskutuje
jedna kandiduje
jedna volby vyhraje:/

/:Vzkázala mně včera
fojtikova dcera +/
abysem sem nechodil:/

/:její tata říkal
že nás budou stříkat
ideově ze všech sil:/

{/:Neber si ty synku   Jako! je to hezké
za ženu slečinku   dracet stran už umíráte
z té kádrové konzervy:/   dracet stran už mřížíte
/:ona chce mít všecko   všecky oklepi k seanci
nejméně však děcko   po velkém bezvinném
připraví tě o nervy:/   u schéji ti se jinu vrach

-----
*/ Zpíváme s malým f, protože jde o malého
fojta; fojt - valašský rychtář

P R Ě f L O H Y

Převzato ze Spisů Karla Havlíčka, sv.I
Laichter, 1906

Podobizna Kála Havlíčka

dagerotypu, který zaslal Havlíček bratrům Františkovi jako zvěst zahum

A vy oslavní patroni české země,
rozpomeňte se na své plémě:
ty, svatý Václave kníže,
dej Trojanovi před hubu mřížce,
a ty, náš svatý Vojtěšku,
dej mu na hubu mřížku,
vy, svatí Črcho a Strachotě,
také vás prosíme o to,
ly, svatá Ludmila, přisyp mu na jazyk písku,
že to celé české zemi k zisku:

Amen!

47.

P. 1877.

ŠUSELKA NÁM PÍŠE.

1848.

S. S.

Šuselka nám píše:
až z německé říše,
bysme přišli
Němcům pomocí,
že jim kručí v díše.

Hoj, vy Němcí chámi,
nehrájeme s vámi,
co jste si tam
nadrobili,
to si snězte sami.

Německo je vše,
Cechy, ale naše,

nefoukejte
nám z Frankfurtu
do slovanské koše.

Však se Frankfurt lekne
a čepičku smekne,
až český lev
zježl vousy
a ocasem sekne.

Hoj festina lente,
svábský parlamente!
my ti dáme
pro laksíku,
počej, saframate!

LOUČENÍ ČECHŮ OD NĚMECKÉ ŘÍSE

Loučení, loučení,
což je to těžká věc!
Ach! jak srdce bolné cíli,
když se musí rozloučit
Česká země od Němců.

Když jsme se loučili,
oba jsme plakali;
Němcí přehořké žalosti,
Češi srdečně nadostí
síze prolévali.

Umíšť ty nebo já,
neumíš obdová;
kdo vyhraje, bude panem,
zazpívá druhému zmen
a pak ho pochová.

Z. S. I. 1848.

O, pane Bach! o, pane Bach!
ouvej! ouvej! ach, ach!

O, pane Kraus! o, pane Kraus!
dvacetníky heraus!
Chceš-li mít v zemi víru,
vysvobod nás od paprsku.

O, pane Kraus! o, pane Kraus!
dvacetníky heraus!

OMERO VZDECHNUTÍ K MINISTERSTVU.
vá písceň, zpívá se jako: „O, Velvary! o, Velvary!
kde jsou mé tolary!“

O Švarcenberk! o Švarcenberk!
radě půjdou na Špilberk,
než bych smířel tuto písceň,
neulehčil srdci tiseň.

O Švarcenberk! o Švarcenberk!
radě půjdou na Špilberk.

O Stadion! o pane Franc!
dívčera je na dranc!
Frankfurt již nás zase pláší
a centralizace střeší.

O Stadion! o pane Franc!
dívčera je na dranc!

O pane Bach! o pane Bach!
ouvej, ouvej! ach, ach!
spravedlnost nikde není,
vše jenom obležení.

O, Thienfelder! o, rytili!
pamatuj na špiži!
Co nám země poskytuje,
všecko vojsko spotřebuje.
O, Thienfelder! o, rytili!
pamatuj na špiži.

O, Cordone! o, Cordone!
jsi páinem nebo ne?
Generáli vládnou sami
jako pašové nad lidmi.
O, Cordone! o, Cordone!
jsi páinem nebo ne?

O, pane Bruck! o, pane Bruck!
v živnostech malý blátek!
pošly lezou jako taky
a ta železnice taky.

co nás těšívalo, pány mrzívalo.
Ach, není tu, není, co nás těší!

Jaká to ústava bez sněmu, bez práva!
jaká to ústava s obležením?
Taková ústava je jako votava,
je jako votava s zaplavením,

Potříd nám dávají, co se nám nelíbi,
potříd nám dávají větší daně,
dávají oktrojky, na šíje obojky;
čert by to vydržel, pojďme na ně!

18. 8./3. 50.

O. Ž. r. 1861, str. 208.

...

KYTICE.

Véje větviček reakcionský,
běží František k Dunaji,
nabitá vody do Poděbradky;
po vodě k němu ouřádek pluje,
ouřádek krásný, černý a žlutý.
A jal se Franta ouřádek lovit ---
spadl ach! spadl mezi stolice.

„Kdybych já věděl, ouřádku mastný!
že bys mohl jistotně dostat,
dřížel bych rádej' s aristokraty!“

„Kdybych já věděl, ouřádku mastný!
že bys mohl navždy pozůstat,
zradil bych celou demokracii.“

„Kdybych já věděl, ouřádku mastný,
že bys mohl časem zas ujít,
dřížel bych přece rád s demokracií.“

O. Ž. 1861, str. 208.
18. 3./4. 50. ...

DOMOV RUSKÝ.

Kde domov máj?
Boreálk kde věčně hučí,
šakal vyje, medvěd bručí,
tchoř a kuna v hradu svém
hody dříží pod sněhem,
dobrou noc kde dávají lišky,
země ruská domov máj.

Kde domov máj?
Zákony kde plíše vláda
knutou národom na záda,
přirozená práva kde
kozák eksplicuje,

otokem jen jeden nesl,
mezi Risy domov můj!

Kde domov můj?
Pro myšlenku sedíklni
v Karmelce kde jsou liskomy,
společně svobodné
dovolí Sibíře;
železni kde ruka vládne,
zem slovenský domov můj!

Kde domov můj?
Veškeréma kde vzdálíni
prostěteink vláda brání,
zde posud ovály den
nezahnal pováry nem,
temná noc kde ducha svítí;
tam vlast mi, tam domov můj.

V Brnenu. Bez dat.

O. H.

Tentož poznámenko: Napísáno v Brnenu, vy-
tištěno v časopisu „Zvěst Čechů a moravských děl“
v květnu 1863.

livci s postava, nový kobáš,
že ří má ve Vidni hrabě Thun zid.

Pom hrobě povlhni, je ti přeje,
že ti dí plédět české děje.

Předlat, obřít, silaskovat,
zákonskou podstívku vyfukovat.

Předlat, obřít bladým na líc:
ponejpre, podruhé! Kdopak dí vše?

Předlat, obřít pravou na ruk,
a kdo ji odštýje, přijde na žup.

Moj pán je professor, to každý ví,
v Vidni mu nabili, v Praze zhlí.

Moj pán je professor ve dvou v ruce,
těba om nedělá revoluci.

V Brnenu, 20. června r. 1852.

O. Z. 1863, str. 709

***

MOJE PÍSEŇ,

Jako: „Kdyby moje stíha zasek peníle byla“ atd.

Přislíbuju si mina,
poručuje si man.

I maličký, spasy L.

41

PÍSEN PRO T... OVU ZENU, NASCHVÁL KOMPONOVANÁ.

Jen se mně, mutičku, dobré chovej,
koupím ti kláboček premoužej,

ERBEHARDT HAUPTBAHNHOF

1. duivel - devol.

prinses Luther

Hauptbahnhof

Meester - C

Hauptbahnhof

?> Luther Anna en moe dochter

Thuis enkele T

Fliegendes

dertien

zilene' bruy

2 duivel - Anna OF

Wij zijn een paar vaders

wan' dat wi
wach

Regent

prinses Kasteel

Kasteel

3. duivel - OF (20.) Luther

Luther

Hauptbahnhof

bieden

gai ji de lucht